

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1961 m. kovo 18 d.

Šeštadienis

Nr. 28 (1506)

Kaina 2 kap.

Tęsiame pokalbį „ŠTAI JIE — MŪSŲ REZERVAI“

Praėjusių metų klaidos

NEBUS KARTOJAMOS

1960 metais pasiekti žemės ūkio kultūrų derliai nepatenkino nei kolūkiečių, nei kolūkio valdybos. Mažas trąšų kiekis, vos po tris tonas hektarui, neleido mums pasiekti geresnių rezultatų.

Šiais metais nutarėme rimtai susirapinti trąšų kaupimu ir tinkamu jų panaudojimu. Organinių trąšų pagaminsime du kartus daugiau negu 1960 metais. Vienam hektarui ariamos žemės duosime po šešias tonas trąšų. Ši savaisipareigojimą pilnai įvykdysime ir dar viršysime. Žinoma, palyginus su kolūkais-pirmūnais, tai nedideli išipareigojimai. Bet mes, juos įvykdę ir viršiję, padėsime tvirtą pagrindą gausiam sekančių metų derliui gauti.

Mėsos vežimo į laukus darbai vyksta pilnu tempu. Jau išvežėme 1.450 tonų. Geriausiai į laukus trąšas

veža pirmoji brigada. Šios brigados kolūkiečiai Bronius Jurevičius, Feliksas Balaišis ir traktorininkas Jonas Vainauskas į laukus jau išvežė 860 tonų mėšlo. Nuo jų neatsilieka ir antroji brigada. Čia geriausiai dirba Augustinas Vilimas, Petras Stanionis, Albinas Baranauskas ir kt.

Jeigu visi kolūkiečiai taip dirbtų, kaip šie dirba, tai būtų galima daug nuveikti. Bet yra ir tokių kaip Leonas Keršulis, kuris, apsimetęs „amžinu ligoniu“, per dienas zulina Kupiškio poliklinikos suolus, ieškodamas „ligos“.

Gradinių kultūrų plotus šiais metais padidinsime iki 305 ha. Derlių iš kiekvieno hektaro gausime ne mažesni kaip po 12 cnt. Kurūzų numatėme gauti po 500 cnt iš ha visame 43 hektarų plote. Kad karvės duotų kuo daugiau pieno, įrengsime 10 ha plote kultūrinę ganyklą ir pasodinsime pašarui 12 hektarų cukrinių runkelių. Padidinsime ir mėsos gamybą. Kolūkio kiaulių augintojai Kazys Vilkas ir Vladas Vilkas pasižadėjo išauginti ir pristatyti valstybei 300 bekonų.

Ankstytas trečiųjų septynmečio metų pavasaris neužklupo kolūkio mechanizatorių netikėtai. Visos turimos žemės ūkio mašinos

ir inventorių pilnai atremontuoti ir paruošti darbui. Į laukus šiais metais išeisime pilnai pasiruošę, be pavėlavimų. Mineralinėmis trąšomis jau patręšta 140 ha pasėlių. Daugiameėmis žolėmis ir dobilais apsejome 40 hektarų. Norint pilnai įvykdyti prisiimtus išipareigojimus, kolūkio žemdirbiams, gyvulininkystės darbuotojams ir pačiai valdybai reikės gerokai padirbėti.

Pirmieji pavasario lauko darbai jau prasidėjo. Nuo jų sėkmingo atlikimo žymia dalimi priklausys šių metų derlius. Kolūkiečiai jau anksti pavasarį nuo žiemkenčių nuleido vandenį, žiari, kad nebūtų drėgmės pertekliaus. Kalio ir fosforo trąšų šiais metais turime nedaug, todėl jas naudojame ten, kur jos duos didesnę efektą. Jomis patręšėme kultūrinių ganyklų plotus. Tręšėme ir žiemkenčius. Kalį ir fosforą maišome ir beriname kartu. Didesnę efektą duoda pavaršarinis žiemkenčių tręšimas azotinėmis trąšomis. Taip mes ir darysime.

Mūsų kolūkio nariai, atsiliepdami į TSKP CK sausio Plenumo nutarimus, tvirtai pasiryžę įvykdyti visus tretiesiems septynmečio metams prisiimtus išipareigojimus.

TAUTVILIS JOKUBKA
„Laukminiškių“ kolūkio pirmininkas

Jų išipareigojimai

ir pasiekimai

GERIAUSI REZULTATAI PIENO GAVYBOJE PER PIRMUOSIUS DU ŠIŲ METŲ MĖNESIUS PASIEKTI „TARYBINIO PIRMŪNO“ KOLŪKYJE.

PIRMAUJANČIOS KOLŪKIO KARVIŲ MELŽĖJOS

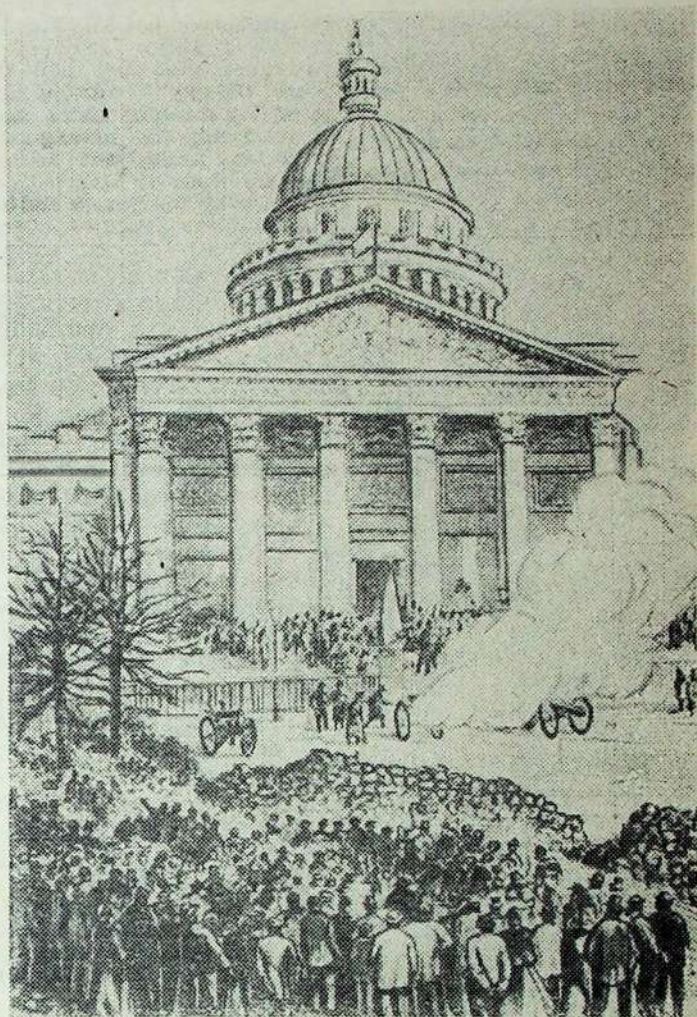
**KAIRYTĖ GERTRŪDA,
BARADINSKIENĖ BRONĖ,
TAMOŠIŪNAITĖ GENĖ,
MAČYTĖ REGINA,
KEPALAITĖ ELENA,
GLIAUDELINĖ ELENA**

PER SAUSIO IR VASARIO MĖNESIUS IŠ KIEKVIENOS KARVĖS VIDUTINIŠKAI JAU PRIMELŽĖ PO **630—500 KG PIENO.**

PER VISUS METUS JOS ĮSIPAREIGOJO PRIMELŽTI NE MAŽIAU KAIP PO **3600 KG PIENO** IŠ KIEKVIENOS KARVĖS.

SEKIME PIRMŪNŲ PAVYZDŽIU!

PARYŽIAUS KOMUNOS 90-OSIOS METINĖS

1871 metų kovo 18 d. Proletarinė revoliucija Prancūzijoje. Paryžiaus komunos dienomis pakelama Raudonoji vėliava virš Panteono.

(Ilustracija iš XIX amžiaus 70-ųjų metų žurnalo).
TASS'o fotokronika

Naujojo kaimo ŽMONĖS

Zootechnikė VANDA INDREIKAITĖ dirba ten, kur sunkiausia

Prabėjusiais metais į „Žalgirio“ kolūkį atvyko jauna mergina.

— Baigiau Saly žemės ūkio technikumą. Nusprendžiau dirbti pas jus, — buvo jos pirmieji žodžiai.

— Kiaulių fermos vedėja sutikite dirbti? — paklausė pirmininkas L. Laučius.

— Gerai, — buvo trumpas atsakymas.

Neseniai Vanda Indreikaitė pradėjo dirbti kiaulių fermos vedėja.

— Zootechnikė savo pareigų, — tvirtai nutarė kiaulių augintojos G. Šeinauskienė ir A. Zulonienė.

Neapsiriko. Nors V. Indreikaitė dirba neseniai, tačiau jos darbu patenkintos ne tik kiaulių augintojos, bet ir kolūkio valdyba, visi kolūkiečiai. Ji rūpinasi, kontroliuoja savalaikį pašarų pristatymą, jų paruošimą, o tuo pačiu nepamiršta ir gyvulininkystės darbuotojams darbo sąlygų gerinimo, jų kultūringo poilsio.

Štai už ką myli ir gerbia kiaulių augintojos savo zootechnikę, kuri neabejoja, kad, dirbant darniame kolektyve, pilnai įmanoma pasiekti pirmaujančiųjų kolūkių kiaulių augintojų gamybinius pasiekimus.

A. KRIAUZA

Visuomeninėms statyboms — rimtą dėmesį

Neseniai įvyko rajono DŽD Tarybos deputatų sesija. Pranešimą „Dėl 1960 metų visuomeninės ir individualinės statybos kolūkuose“ padarė rajono DŽD Tarybos vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas Vytautas Kurlys. Tiek iš pranešimo, tiek iš deputatų pasisakymų paaiškėjo, kad praėjusiais metais mūsų rajone buvo užplanuota pastatyti 9 karvides ir tiek pat kiaulidžių. Deja, statybinės organizacijos šių planų neįvykdė. Iš užplanuotų 9 karvidžių tebuvo pastatyta tik 6, o iš užplanuotų 9 kiaulidžių dar mažiau — 5 kiaulidės. „Svyturio“, „Skodino“, „Aukštaičių“, „Tiesos“ kolūkių vadovai mažai dėmesio skyrė statybinių medžiagų paruošimui, o kai kurie net atsisakė statybos...

Šiltu žodžiu buvo atsiliepta apie „Pirmosios vago“ kolūkio pirmininką E. Nanytę, „Naujo gyvenimo“ kolūkio pirmininką J. Staugaitį, „Palangos“ kolūkio pirmininką L. Bardauską ir kitus. Minėtų kolūkių vadovai

rimtai pažūrėjo į visuomeninių gyvulininkystės pastatų statybą.

Daug ir teisingos kritikos susilaukė pramonės kombinatas. Statybinių blokų fabrikas vis dar išleista blogos kokybės karbonizuotus blokus. Buvo atsitikimų, kad pastatyti iš tokių nekokybinių blokų gyvulininkystės pastatai sugriūdavo, atnešdami kolūkams didelius nuostolius. Pramonės kombinato direktorius Bronius Sirvydis nepakankamai domėjosi karbonizuotų blokų kokybe, nepatenkinamai kontroliavo jų gamybą.

Grįžtos kritikos susilaukė statybos kolūkuose skyriaus vedėjas P. Elnoris, tarpkolūkinės organizacijos „Pergalė“ pirmininkas S. Šeibutas, kurie daugiau užsiiminėja papirizmu, negu darbu, kontrole vietoje.

Kai kurios kritinės pastabos buvo pareikštos ir rajoninės kooperacijos sąjungos adresu.

Po pasisakymų buvo priimtas atitinkamas sprendimas.

Vsų krikščioniškų religijų (katalikų, stačiatikių, protestantų ir kt.) pagrindas yra taip vadinamas šventasis raštas arba biblija, kuri susideda iš senojo ir naujojo testamentų. Senasis testamentas—tai senovės žydų tautos įvairių legendų ir mitų rinkinys. Naujajį testamentą sudaro evangelijos, apaštalių darbų aprašymas ir kiti religiniai raštai. Krikščionių religijai daugiausia reikšmės turi naujasis testamentas, nes juri remiasi krikščioniškos dogmos ir krikščioniškoji moralė.

Bažnyčia moko, kad šventraštis esąs amžinos dieviškos tiesos žodis, parašytas dievo įkvėptų žmonių. Iš tikrųjų reikalaujama besąlygiškai tikėti tuo, kas yra parašyta šventraštyje. Abajoti šventraščiu arba jį kritikuoti—taikoma dideliu nusikaltimu.

Reikia pažymėti, kad ne tik krikščionių, bet ir daugelis kitų religijų turi savo šventraščius. Pavyzdžiui, senovės egiptiečiai turėjo šventraštį, vadinamą „Mirusių knygą“, indų šventraštis vadinosi „Vedas“, persų—„Avesta“, mahometonų—„Koranas“ ir t.t. Visų šių religijų dvasininkai tvirtina, kad jų šventraščiai esą parašyti dievo įkvėptų žmonių. Išimtį surado tik mahometonai, kurie skelbia, kad jų šventraštis „Koranas“ buvęs paties dievo parašytas danguje ir numestas jų pranašui Mahometui ant žemės. Minėtų religijų šventraščiai, išskyrus mahometonų, buvo parašyti daug anksčiau, negu pradėjo formuotis krikščionybė, ir jie turėjo nemažą įtakos naujojo testamentą šventraščio sukūrimui. Pavyzdžiui, evangelijose aprašytas Kristaus gimimas labai primena persų dievo Mitros gimimo legendą; Kristaus kentėjimas, mirtis ir prisikėlimas atitinka egiptiečių dievo Ozirio kentėjimą, mirtį ir prisikėlimą.

Istorikai teigia, kad evangelijos ir kiti naujojo testamentą raštai buvo sukurti įvairiais laikotarpiais, bet dauguma jų buvo parašyta antrojo šimtmečio pradžioje. Beplintant krikščionybei, evangelijų skaičius augo. Pagaliau jų atsirado daugiau negu keturiasdešimt, kurių dauguma prieštaravo viena kitai, ir patys kunigai nežinojo, kurias iš jų skelbti tikintiesiems. Susidarė keblė padėtis. Todėl ketvirtąjį šimtmečio antroje pusėje buvo suauktas vyskupų sinodas, kuris iš daugiau kaip keturiasdešimt evangelijų atrinko keturias (Mato, Morkaus, Luko ir Jono) ir paskelbė jas tikromis bei dievo įkvėptų žmonių parašytomis, o visas kitas, kaip netikras, uždraudė tikintiesiems skelbti.

Išiek tiek panagrinėjus šventraštį, tuojau krinta į akis, kad tas taip vadinamas amžinosios tiesos žodis yra parašytas menko išsilavinimo žmonių, kad jis atspindi senovės žmonių pažinimą, prieštarauja elementariausiems mokslo dėsniams ir tarnauja išnaudotojų interesams. Kad taip iš tikrųjų yra, aiškiai matyti iš žemiau duodamų naujojo testamentą ištraukų. Labai primityvus yra švent-

raščio visatos sandaros su-
pratimas. Pagal šventraštį
žemė yra plokščia, o ją lyg
kokie skliautai dengia dan-
gus, kuriame gyvena dievas,
angelai ir šventieji. Tai aiš-
kiai parodo šios evangelijų
ištraukos:

„Tuojau išeidamas iš vandens, jis matė atvirą dangų ir dvasią, nužengiančią kaip karvelį ir pasiliekančią ant jo. Iš dangaus gl pasigirdo balsas: Tu mano mylimasis sūnau, tave aš sau pamėgau.“ (Morkaus 1, 10—11).

„Iš tikrųjų, iš tikrųjų sakau jums, jūs matysite atvirą dangų ir dievo angelus užžengiančius ir nužengiančius ant žmogaus sūnaus“ (Jono 1, 51).

„Po to aš žiūrėjau, ir štai buvo atviros durys danguje.“ (Apreiškimas 4, 1).

Kaip matome, čia skelbiama visiškai primityvios pažiūros. Įsivaizduojama danguje kažkokios durys, kurios kartais atsiveria. Be to, jų įsivaizduojamas dangus yra visai netoli, kad iš jo galima girdėti dievo balsą. Taip atrodo dievo įkvėptiems evangelijų autoriams. Tuo tarpu dabar ir pradinės mokyklos moksleiviai žino, kad vadinamoji dangaus žydrynė yra begalinė erdvė, kad jokio dangaus skliauto nėra, kad šventraštyje minimas dangaus atsivėrimas—tai grubi nesąmonė.

Pagal šventraštį Žemė yra iš visų pusių apribota dangaus skliauto, ką parodo ši Mato evangelijos ištrauka: „Jis siųs savo angelus su trimtais ir skardžiu balsu, ir jie surinks jo išrinktuosius iš keturių vėjų, nuo vieno dangaus pakraščio iki kitam.“ (Mato 24, 31).

„Apreiškimo“ autorius neturi nei mažiausio supratimo apie vėjų kilmę. Jo nuomone, vėjus tvarko angelai:

„Po to aš mačiau keturis angelus, stovinčius keturiuose žemės kampuose, laikantius keturis žemės vėjus, kad nepūstų ant žemės, nei ant jūros, nei ant jokio medžio.“ (Apreiškimas 7, 1).

Jau penktame šimtmetyje prieš mūsų erą graikų mokslininkas Filolajus skelbė, kad Žemė ir planetos sukasi apie Saulę. Vėliau jo mokslą vystė kiti graikų mokslininkai. Bet, įsigalėjus krikščionybei, ir dvasiškai įgijus vadovaujamą vaidmenį visuomeniniame gyvenime, šis teisingas pasaulio supratimas buvo pasmerktas, kaip nesutinkantis su šventraščiu. Obskurantiškoji dvasiškija persekiojo mokslininkus, kurių skelbiama teorija buvo priešingos šventraščiu. Filolajaus knygos buvo naikiamos, o jas skaltantieji—prakeikiami.

Bažnyčiai pasmerkus teisingą pasaulio sandaros su-
pratimą, šeštame šimtmetyje
vėnuolis Kosmas parašė kny-
gą apie pasaulio sandarą,
remdamasis šventraščiu. Tai
buvo grubiausių nesąmonių
rinkinys. Pagal Kosmą Žemė
yra plokščia, apsupta keturių
jūrų, kurių pakraščiuose yra
storos sienos, ant kurių už-
dėtas, lyg koks gaubtuvas,
apvalus dangaus skliautas,
nusagstytas žvalgždėmis. Tuo

skliautu slenka Saulė ir Mė-
nulis. Po Žeme yra pragaras.
Vėjus ir lietus tvarko tam
tikri angelai. Toks „moks-
las“, bažnyčios palaikomas,
išsilaikė apie 10 šimtmečių.

Senovės žmonės nesuprato
daug gamtos reiškinių, neži-
nojo daugelio ligų priežasčių.
Jie manė, kad įvairias gamtos
nelaimes ir ligas sukelia
piktosios dvasios. Įvairios
psichinės ligos, kai žmogus
ima šėlti, blaškytis, kildėti,
buvo laikomos piktųjų dvasių
darbu arba velnio apse-
dimu.

Evangelijose nemaža vie-
tos užima pasakojimai, kaip
Kristus išvarydavo iš žmonių
juos kankinančias piktąsias
dvasias. Tai labai primena
senovės persų ir babilonie-
čių tikėjimą piktosiomis dvasi-
sėmis. Tos tautos taip pat
tikėjo, kad piktosios dvasios
įeina į žmogų ir jį visai pa-
kankina.

Įdomų pasakojimą apie
piktųjų dvasių išvymą ran-
dame Morkaus evangelijoje:

„Kaip tik jie išėjo iš laivo, tuojau atėjo priešais iš kapų žmogus, nesvariosios dvasios apsestas. Jis turėjo buveinę kapuose, ir jau ne grandinėmis niekas nebegalėjo jo surakinti... Visada dieną ir naktį, jis buvo kapuose ir kalnuose, šukojo ir daužė save akmenimis. Pamačius iš tolo Jėzų, jis atbėgo, parpuolė ties juo ir, dideliu balsu šaukdamas, tarė: Kas tau darbu su manimi, Jėzau, aukščiausiojo dievo sūnau? Prisiekdau tave dievu, nekankink manęs. Nes jis jai sakė: Išėik, nesvarioji dvasia, iš žmogaus. Jis paklausė ją: Kuo tu vardu? Ta atsakė: Mano vardas legionas, nes mūsų daug. Ji labai jį prašė nevaryti jį iš tos šalies. Buvo tenai pas kalną ganykloje didelė kiaulių kaimenė. Dvasios jį prašė, sakydamos: Susk mus į tas kiaules, kad mes į jas suetumėm. Jėzus tuojau joms leido, ir išėjusios nesvariosios dvasios tuojau suėjo į kiaules. Tuomet labai ūmai kaimenė arti dviejų tūkstančių kiaulių, metėsi į jūrą ir prigėrė jūroje. O tie, kurie jas gėnė, pagėrė ir davė žinią į miestą ir į kaimus.“ (Morkaus 5, 2—13).

Legionas—tai senovės romėnų kariuomenės dalinys, susidedęs maždaug iš šešių tūkstančių karių. Vadinasi, evangelijoje paminėtas žmogus buvo apsestas net šešių tūkstančių piktųjų dvasių. Aprašytasis įvykis buvo Palestinoje, kuri tais laikais buvo apgyventa vienu žydų. Visiems gerai žinoma, kad žydams jų religija draudžia valgyti kiaulieną ir auginti kiaules. Tai iš kur galėjo būti žydų gyvenamame krašte tokia didelė kiaulių kaimenė? Tos kiaulės nebuvo laukinės, nes evangelijoje pasakyta, kad jos buvo ganomos. Tai rodo, kad evangelijos autorius menkai pažinojo Palestinos gyventojų būtį ir papročius.

Apie velnių apseidimą ir jų išvymą randame ir kitose evangelijose:

„Su juo buvo dvylika ir kai kurios moterys, kurios buvo pagydytos nuo piktųjų dvasių ir ligų: Marija, vadinama Magdaleną, iš kurios buvo išėję septyni velniai...“ (Luko 8, 2).

„Kai jis atėjo pas minią, prie jo priėjo vienas žmogus, atsi-
klaupe ties juo ir tarė: Viešpa-
tie, pasigailėk mano sūnaus, nes
jis serga mėnesienos liga ir la-
bai kankinasi: jis dažnai įkrenta
į ugnį ir neretai į vandenį...
Atsakydamas Jėzus tarė: Atves-
kite jį čia pas mane. Ir Jėzus
sudraudė jį. Velnias iš jo išėjo
ir tą pačią valandą vaikas pa-
sveiko.“ (Mato 17, 14—17).

Iš paskutinės ištraukos ma-
tyti, kad evangelistas luna-
tizmą laikė piktosios dvasios
apseidimo pasekme. Kadangi
lunatizmu sergąs žmogus
miegodamas vaikšto, laipio-
ja ir kitokius veiksmus at-
lieka, tai prietaringi senovės
žmonės manė, kad miegantį
žmogų vedžioja piktoji dvasia.
Atrodo, kad tokios pat
nuomonės buvo ir dievo
įkvėptas evangelistas.

Pagal evangeliją drugio li-
gą taip pat sukelia kažkokia
būtybė, kurią išvarius, žmo-
gus pasveiksta. Tai matyti
iš šios evangelijos ištraukos:

„Atsikėlęs iš sinagogos, Jėzus
įėjo į Simono namus. Simono
uošvė buvo labai drugio krečia-
ma, tai jie jį prašė už jį. Atsi-
stojęs prie jos, jis sudraudė dru-
gį, ir tas ją pametė.“ (Luko 4,
38—39).

Dvasiškija skelbia, kad tik
Kristaus mokslas galis tin-
kamai išspręsti socialinį klau-
simą. Jeigu iš tikrųjų pagal
Kristaus mokslą būtų galima
išspręsti socialinį klausimą,
tai šventraštyje, kur šis moks-
las yra išdėstytas, turėtų bu-
ti smerkiama vergija ir vi-
soks išnaudojimas. Bet taip
nėra. Šventraščio autoriams
vergija atrodo visai natūra-
lus dalykas, ir jie jos ne tik
nesmerkia, bet dar palaiko,
liepdami vergams būti pa-
klusniems savo valdovams.

Tai matyti ir iš šių ištraukų:
„Vergai, klausykite kūno val-
dovų su baimė ir drebejimu, sa-
vo širdžių neklatingume kaip
Kristaus.“ (Efėz. 5, 5).

„Kiekvienas tepasilieka tokia-
me pašaukime, kokiam jis pa-
šauktas. Bsi pašauktas vergu—
nesisielok: bet jei ir gali pasda-
ryti laisvas, daryk, kas naudin-
giau. Nes vispatyje pašauktasis
vergas yra viešpaties laisvasis.“
(Kor. 7, 20—22).

„Jūs, vergai, būkite pasidavę
visa baimė valdovams ne tik ge-
riems ir romiems, bet ir nepa-
kenčiamiems. Nes tai yra malonė,
jei kas dėl sąžinės dievop
pakelia vargus, kentėdamas ne-
teisingai.“ (Petro 2, 18—19).

Šios šventraščio ištraukos
rodo, kad jo autoriams vi-
siškai nerūpėjo socialinio
klausimo išsprendimas. At-
virkščiai, liepdami vergams
besąlygiškai klausyti savo
ponų, kantriai kentėti skriau-
das ir būti patenkintais savo
vergiška padėtimi, jie pade-
jo vergvaldžiams krauti tur-
tus ir stiprino vergovinę
santvarką. Tokiais pat švent-
raščio posakiais feodalinės
santvarkos laikais dvasiškija
skatino baudžiauninkus kan-
triai nešti baudžiavos jungą,
žadėdama jiems amžiną lai-
mę pomirtiniame gyvenime.
Istorijos faktai rodo, kad iš-
tistus amžius bažnyčia buvo

išnaudotojų ramstis, kad ji
visuomet stengėsi atitraukti
englamuosius nuo kovos ir
pasipriešinimo prieš engėjus.

III

Šventraštyje yra nemaža
neaiškių ir miglotų išsireiš-
kimų. Ypač nesuprantamais
posakiais pasižymi šventraš-
čio knyga, vadinama „Apreiškimu“. Štai pora pavyz-
džių:

„Aš žiūrėjau, ir štai viduje
sosto tarp keturių gyvūnų ir
tarp vyresniųjų stovėjo avinėlis
lyg užmuštas; jis turėjo septy-
nis ragus ir septynias akis: tos
yra septynios dievo dvasios, i
visą žemę.“ (Apreiškimas 5, 6).

„Kasturi išmanymo, tesuskaito
žvėries skaitmenį. Nes tai yra
žmogaus skaitmuo; o jo skait-
muo šeši šimtai šešios dešimtys
šeši.“ (Apreiškimas 13, 18).

„Apreiškimas“ yra laiko-
mas pranašiška šventraščio
knyga. Ji pilna keistų ir ne-
suprantamų posakių, kuriuos
teologai įvairiausiai aiškina.

Šventraštyje taip pat gau-
su prieštaravimų. Evangelis-
tai Matas ir Lukas skirtingai
nurodo Kristaus gimimo lai-
ką. Tie patys evangelistai
visai skirtingai išskaičiuoja
Kristaus geneologiją. Pasi-
taiko ir taip, kad, ką vienas
evangelistas teigia, tą kitas
paneigia:

„Aš jums palieku ramybę,
duodu jums savo ramybę...“ (Jo-
no 14, 27).

„Nemanykite, būk aš atėjęs
ramybės atnešti žemėn, ne ra-
mybės atnešti aš atėjau, bet ka-
laviją.“ (Mato 10, 34).

Kaip jau minėta, šventraš-
tyje užtinkama nemaža epi-
zodų, prieštaraujančių moks-
lo dėsniams. Pasakojimai
apie dangaus atsivėrimą dirb-
tinių Žemės palydovų ir kos-
minių laivų anizijoje yra tie-
siog absurdiški. Evangelijo-
se aprašyti piktųjų dvasių
apseidimai atrodo lyg juokin-
ga pasaka. Ieškodami išei-
ties iš keblios padėties, teo-
logai griebiasi suktų aiški-
nimų. Jie teigia, kad ne vis-
ką reikia suprasti pažodžiui,
kad šventraščiu esą būdingi
palyginimai ir alegorijos, kad
į daugelį šventraščio epizo-
dų reikia žiūrėti anų laikų
akimis. Tačiau tokie teolo-
gų aiškinimai mažai ką be-
jistikina. Šventraščio pažiūros
daugeliu atžvilgių labai pri-
mityvios. Tai kriste krinta į
akis. Net blaiviau galvojan-
tieji tikintieji, matydami baž-
nyčios vadinamame amžinos
tiesos žodyje daugybę ne-
moksliškų išsireiškimų, pra-
deda samprotuoti, kad jeigu
šventraštis tikrai būtų para-
šytas dievo įkvėptų žmonių,
tai jis būtų aiškus, neprieš-
tarautų mokslui ir jame nebūtų
tiek daug naivių išsireiškimų
ir klaidų, rodančių visišką
gamtos reiškinių nepažinimą.
Savaime aišku, kad tokie
samprotavimai sukelia abe-
jones ir pagaliau nutraukia
nuo šventraščio dieviškumo
sydą. Šventraštis gi yra krikš-
čioniško mokslo šaltinis ir
tikėjimo pagrindas. Todėl
šventraščiu nustojus tikin-
čiojo akyse dieviškumo pras-
mės, išbiesta ir pats tikėji-
mas.

P. STRIUPAS
Vl. Rekašaus vardo
vidurinės mokyklos
mokytojas, redaktorius
neetatinio propagandos-
agitacijos skyriaus narys

Agronomė Danutė Liutkytė suspėja visur

Anksti nušvito trečiųjų septynmečio metų pavasaris. Pragiedrėjo ir kolūkiečių veidai — jie pilnai pasiruosę pavasario laukų darbams. Ramūs ir mechanizatoriai: visi traktoriai, prikabinajamasis inventorių galutiniai balgiami paruošti trečiųjų septynmečio metų žygiui.

Ruošiantis pavasario laukų darbams, nemaža darbo tenka artelės agronomei Danutei Liutkytei. Tačiau energinga, jauna mergina spėja visur — juk ji — komjaunuo-

nuolė. Čia kruopščiai kaupiamos, kompostuojamos organinės trąšos, vežamos jos į laukus. Agronomė daugiausia dėmesio skiria tiems plotams, kur bus auginami cukriniai runkeliai, kukurūzai.

Danutė Liutkytė ne tik agronomė. Ji — ir kolūkio pirminės komjaunimo organizacijos sekretorė. Bet ji, kaip ir pridera komjaunionei, visur suspėja, viską atlieka laiku.

S. ADOMELYTĖ
«Vėžionių» kolūkis

„Pyvesoje“ mėslo „nereikia“

Kad „Pyvesos“ neblogiau apie tai Nuramina ją kolūkyje metai iš žino ir kolūkio val-
metų išauginamas dybos pirmininkas kiaušės plaukioja po vos po 5—7 cent Petras Kairys. Ta-
grūdinių kultūrų čia kažko vis lau-
derlius iš jo, žino kiama, dėsiamas.
kiekvienas kolūkis Kiaulių fermos
tis. O kad daugiau vadėja Birutė Kel-
kaip po metus neiš-
džių, karvių bėjos: mėslo, geriausiai — Skęsta kiaušės!
žino gyvulininkys. Duokit pakratų, iš-
tės darbuotojai. vežkit mėslo!..

Nuramina ją kolūkio kontoroje, o
ūkio kontoroje, o
srutas ir toliau.
Gizemės ūkio spe-
cialistė B. Kelkaitė,
valdybos nariai, kas-
dieną įeidami į kol-
ūkio kontorą, per-
skaityto šūkį „Septyn-
mečio vainiką — per-
penkerius metus.“
A. KATINIENĖ
P. NAVAITIS

Ankstyvas pavasaris nenustebino

Ankstyvas trečiųjų septynmečio metų pavasaris neužklupo nepasiruosusių „Gegužės Pirmosios“ kolūkio žemdirbių. Pavasario laukų darbams čia pilnai pasiruošta.

Užsukime į grūdų sandėlių. Nors žiema šimet buvo trumpa, tačiau darbštūs artelės nariai laiku išvalė grūdus, patikrino jų daigumą. Čia daug pasidarbavo sandėlininkas P. Petrulis. Dabar jis ramus — nors ir šiandien galima bertį brandų grūdą į ankstyvo pavasario saulės šildomą žemę.

Balgiamas vežti į laukus mėslo, kuris kompostuojamas su durpėmis. Kaupiant organines trąšas, žemdirblams daug padeda kolūkio mechanizatoriai, ypač traktorinkas Bronius Meškėlis. Jis pirmasis atremontavo savo galingąjį pilno žirgą. Pilnai paruošta pavasario laukų darbams ir kita artelės technika, kuri patikėta energingiems mechanizatoriams Antanui Einoriui, Algimantui Beresnevičiui, Jonui Dilonui ir kitiems.

Pavasaris atėjo. Todėl kiekvienas dabar nori pirmuoju išeiti į laukus, nutiesti dirvoje pirmąją vagą.

P. VARNAUSKAS

Jie pamilo DARBĄ

MOKYTOJO TRIBUNA

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė daug dėmesio skiria jaunosios kartos — komunistinės visuomenės narių — mokymui, jų auklėjimui. Tam reikalaujama aukštųjų, viduriniųjų ir specialiųjų mokyklų ypač greitai mokyklos-internatai.

Kupiškio mokykla-internatas įsikūrė tik šiais mokslo metais. Čia gerai atremontuotos patalpos, jos aprūpintos reikiama inventorių, moksleiviams duodama apranga, maistas, gausu mokymosi priemonių. Tačiau svarbiausias dėmesys skiriamas moksleivių auklėjimui. Komunistinės moralės skiepavimo pagrindą sudaro lenininis mokymo

sujungimas su jaunimo dalyvavimu gamybiname darbe. Juk kolektyviniame darbe vystosi ne tik darbo įgūdžiai, bet taip pat ir reikalinga darbo drausmė. Darbas turi ir visuomeninę gamybinę reikšmę, ir didelę įtaką asmeniniam gyvenime. Daug linksmiau ir laimingiau gyventi tie žmonės, kurių rankose tirpsta tirpsta bet koks darbas. Ir priešingai, visada apgailėtina atrodo tie, kurie nesugeba net savęs apsitarnauti, visada reikalingi paslaugų, pagalbos.

Ypač badingas darbinis auklėjimas naujo tipo mokyklose — mokyklose in-

Kas atlygins?

Praėjusiais metais „Adomynės“ kolūkyje rajono tarpkolūkinė statybos organizacija „Pergalė“ ėmė statyti plūto molio sienų kar-

vide. Daug darbo į ją įdėjo ne tik tarpkolūkinė statybos organizacija „Pergalė“, bet ir kolūkiečiai. Nors reikalavo kolūkio vadovai, kad

būtų karvidė užbaigta statyti, bet prašymai liko prašymais... Lietus, šaltis, sniegas išardė sienas, karvidė suiro... Vėl teks statyti iš naujo.

Norisi paklausti, kas atlygins kolūkiečiams už darbą, padarytus nuostolius? E. DORONDOVAS
Pirminės partinės organizacijos sekretorius

Vis dar laukiame

1960 metų pavasarį buvo pradėti remontuoti „Salamiesčio“ kolūkio kultūros namai. Visti džiaugiamės: bent kartą turėsime ir mes erdvius kultūros namus. Iš pradžių statyba vyko gana sparčiai, ir jau tikėjomes spalio šventės sutikti pulkiuose rūmuose. Tačiau netrukus „Atžalyno“ ir „Tarybinio pirmūno“ kolūkliai atsisakė remti statybą.

— Apsileisim ir be jų. — nusprendė „Salamiesčio“ kolūkio vadovai.

Ir tuoj pat buvo uždengtas stogas. Deja, tuo viskas ir baigėsi. Kolūkiečiai ir dabar dar neturi kur praleisti savo laisvalaikio. Tačiau labiausiai tai trukdo organizuoti meno saviveiklą, plėsti saviveiklininkų būrį.

„Salamiesčio“ kolūkis — vienas iš pirmaujančių rajone. Čia visos būrys pirmūnų. O tai daugumoje jauni žmonės, kurie mėgsta ne tik darbą, bet ir dainą, saviveiklą.

Suteikime jiems sąlygas! G. GIEDRAITYTĖ

SEPARAVIMO PUNKTAS — SKALBYKLA

„Mūsų rytojaus“ kolūkyje randasi Papilto plieno separavimo punktas. Čia vedėja dirba P. Čeknytė. Tačiau kaip norėtumei ją pamatyti rytą separavimo punkte — nepamatysi. Vietoje jos dažniausiai būna A. Ivanauskas. Pagaliau pasirodo ir pati punkto vedėja. Deja, plieno riebumas nustatomas ne pagal prietaisų parodymą, bet pagal vedėjos nuotalką...

Tačiau darne viskas. Labiausiai mes nepatenkinti tuo, kad separavi-

mo punkte V. Repšienė, G. Petrulienė, V. Stravinskienė ir kt. plauna drabužius, naudodamos punkto malkas, vartodamos tuos pačius plieno irgrietenės laikymui skirtus indus.

K. PURONAS
H. KERSULYTĖ

ternatuose, kur vaikai jau nuo 7 metų amžiaus pradeda suvarankišką gyvenimą.

Sunkios buvo pirmosios šių mokslo metų dienos Kupiškio mokyklos internato pirmoje klasėje. Į šią klasę jaunieji piliečiai atvyko netik iš Kupiškio, bet ir iš Panevėžio, Utenos, Pandėlio rajonų. Visi jie buvo nepažįstami, tarp savęs svetimi, nežinojo vieni kitų vardų. Kai atėjo vakaras, miegamuosiuose kambariuose kiekvienas pasiskyrė lovą. Tą dieną dar sunku buvo jiems atskirti apie drabužių, lovų, avalynės sutvarkymą.

Prasidėjo darbymetis: kaip rengtis, kloti lovą ir kt. Lovos paklojime pirmoji pasižymėjo Strumskytė. Kitą rytą su auklėtojų pagalba dar kelioms mergaitėms pasisekė pakloti lovas. Tuo teko džiaugtis ne po jų — namų darbų ruošitiki pirmokėms, bet ir auklėtojams. Kiek sunkiau buvo su berniukais, tačiau, ko lieka ir įvairiems užsi-

organizavus tarpusavyje lenktyniavimą, kiekviena diena atnešdavo vis džiugesnių rezultatų.

Ilgai vargo pirmosios klasės moksleivis Marganavičius, kol išmoko apsiulti batus. Sunkumų buvo ir kitiems. Tam tikslui surinkome iš „Genio“ žurnalo ir knygy eilę ištraukų, kaip „Batukai pyksta“, „Šalčio išdaigos“, „Kaziukas muzziukas“ ir kt., jas paskaitėme, straipsnelio veikėjui duodant to ar kito moksleivio vardą. Marganavičius su įdomumu sekė skaitymo eigą ir atsistojęs pasakė:

— Aš daugiau taip nebedarysiu.

Pažvelkime, kaip moksleiviai mokosi, leidžia laisvalaikį, kokias mokykla-internatas naudoja priemones jų auklėjimui. 9 valandą prasideda pamokos, o po jų — namų darbų ruošimas, dar vėliau — laisvalaikis. Moksleiviams daug laisvalaikio, ko lieka ir įvairiems užsi-

ėmimams. Laisvalaikio organizuojame priemones, padedantias moksleiviams tinkamai pasiruošti gyvenimui. Štai jos: radijas, kinas, meno saviveikla, įvairūs konkursai, ekskursijos, darbas pionierių kambarėje, savitvarka. Beto, moksleiviai dalyvauja įvairiuose būreliuose.

Dabar kiekvienas I klasės moksleivis turi išpaieigojimus namų apyvokos daiktų priežiūroje, atskaityto už tai su savo grupės auklėtoja. Šiandieną jau tikrai džiugu: visi moksleiviai darbštas. Nerisime šioje klasėje nei vieno vaiko, kuris nenorėtų padėti karikiui atvežti kuro, pašluoti, sutvarkyti klasę ir kt.

Apie darbinio auklėjimo būtinumą rašoma Senio Šalčio, paukštelio vardu laiške, kuriuose minimos gerųjų ir atsiliekantiųjų pavardės. Moksleiviai jautriai reaguoja į minėtų laiško pastabas.

Dabar jau nebereikia priminti, kad moksleiviai prieš valgį plautų rankas. Šio darbo įgūdžiai jau įgyvendinti. Moksleiviai lenktyniauja už pažangumą, drausmingumą, tvarkingumą, darbštumą, švarą. Netenka abejoti, kad šie moksleiviai, išeidami iš mokyklos-internato, bus pilnai pasiruošę gyvenimui.

J. KRIUKA
Lietuvos TSR nusipelnęs mokytojas
VI. ANDRIJAUSKIENĖ
Kupiškio mokyklos-internato I grupės auklėtoja

„ALUTIS IR JO GERBĖJAI“

Tokio pavadinimo Subačiaus skyriaus viršininimo žinutė buvo miestelio gyventojams J. Deksnys reatspausdinta „Stają Stefą Karaliūnienę, kuri užsi-
lino keliu“ laikraščio 18(1501) numerio. Joje laikraščio skaitytojas L. Paketuris kriti-

kavo Subačiaus skyriaus viršinin-
kas J. Deksnys re-
dakcijai praneša,
kad žinutėje iškei-
ti faktai pasitvirtin-
meryje. Joje laik-
alaus gaminiui, jo
pardavinėjimu.
rallūnienė griežtai
Rajono milicijos įspėta.

Rajono MOKYKLOS

VI. REKAŠIAUS v. vid. mokyklos sportininkai savo salėje priėmė svečius iš Vabalninko žemės ūkio technikum. Vietos krepšininkės įveikė technikum atstovus rezultatu 68:18, o berniukų komanda to patio technikum sportininkus rezultatu 100:57. Puikiai sužaidė savo komandose G. Mikuckytė ir A. Samšonas.

D. KULIONAS

Gera veikia **ALIZAVOS** vid. mokyklos fizikų būrelis, kuriam vadovauja mokytojas A. Januška. Aktyviausi mokslo priemonių gamyboje bei barelio veikloje moksleiviai yra N. Andriuskevičius, A. Lapinskas, B. Vaitiekūnas ir kiti.

V. VITENAS, B. ŽALYS

I. MAKSVYČIŲ septynmetę mokyklą moksleiviai pasiskvietė senąją Jėčių. Jis papasakojo moksleiviams apie savo gyvenimą ir tai, kaip jam pavyko nusikratyti religiniais prietarais.

A. ERDMANAITE

GIRSTEIKIŲ pradinėje mokykloje įvyko Tarptautinės moters dienos — kovo aštuntosios — minėjimas. Po mokytojos P. Savickienės paskaitos, moksleiviai motinoms įteikė kuklias dovanėles ir atliko meninę dalį.

A. VARNA

ŽADEIKIŲ pradinės mokyklos moksleiviai paminėjo Tarptautinę moters dieną. Lionė Vavadaite ir Rimantas Vadluga visų moksleivių vardu pasveikino mokytoją ir palinkėjo geros sveikatos.

V. VADLUGA

SKAITYTOJŲ PASIŪLYMUS ĮGYVENDINANT

Neseniai redakcija gavo mūsų laikraščio skaitytojų nusiskundimų, kad prie rajono veterinarijos ligoninės esantis dirbtinio galvijų apšėklinimo punktas veikia tik darbo valandomis. Todėl darbininkai ir tarnautojai neturėjo galimybės apseklinti savo galvijų.

Veterinarijos vyr. gydytojas drg. A. Girštautas praneša, kad nuo kovo 10 d. prie rajono veterinarijos ligoninės veiksiantis dirbtinio galvijų apšėklinimo punktas dirba kiekvieną dieną (išskyrus išsigeimus) nuo 8 iki 10 val. ir nuo 16 iki 18 val. Dirbtiniu būdu apseklinti privačių gyventojų galvijai.

STALINO HELIU

4 psl. 1961 m. kovo 18 d.

SPECIALISTAS PATARIA

Gera sėkla—GAUSAUS DERLIAUS PAGRINDAS

Gausų derlių galima mas arba nedaiglių sėklų gauti tik sėjant stambias, pakeitimas į daigtas. Ypatinę dėmesį siūlome atsiųsti sėklų išaugą stiprą ir sveiką daigą. Jie būna atsparesni nepalankioms oro sąlygoms, ligoms ir kenkėjams.

Aukštos kokybės rajonuotos, pritaikytos vietinėms sąlygoms sėklos duoda geros našės produkciją. Todėl kiekviename kolūkyje turi būti kreipiamas ypatingas dėmesys į veislinės sėklos išsaugojimą ir jos atnaujinimą. Kolūkliai, turintieji senesnių reprodukcijų arba nerajonuotų veislių sėklas, privalo įsigyti rajonuotų veislių elitinę ar pirmos reprodukcijos sėklą.

Praėjusių metų lietingas ruduo nebuvo palankus pilnam sėklų subrendimui, todėl sėklos yra mažesnio daigumo. Jei nedaiglių sėklų gyvybingumas aukštas, tai jų daigumą galima pakelti apšildant šiltu oru.

Kolūkių vadovai visą sėklų sandėliavimo laiką turi rūpestingai stebėti sėklas.

Pirmą sėklų kokybės patikrinimą sėklų kontrolės laboratorijoje reikia atlikti tuoj po sėklų supylimo į sandėlius. Laboratorijos analizės duomenys parodo sėklų kokybę esančiąju laikotarpiu. Jais vadovaujantis atliekamas sėklų valymas, džiovinimas, šildymas ir vėdinimas.

Sėklų valymui ir rūšiavimui geriausia sudaryti pastovią kolūkiečių grupę, kuriai vadovautų svėrėjus arba sandėlininkas. Darbo metu būtina sekti sėklų valymo kokybę, paimant pavyzdžius ir atliekant svarumo analizę. Jei sėklos dar nėra pakankamai išvalytos, tai reikia patikrinti valomosios mašinų suregulavimą, o esant reikalui, pakeisti sietus.

Išvalyta sėkla pasverama ir surašomas sėklų valymo aktas. Jame nurodoma sėklų valymo mašina, koks sėklos kiekis buvo paskirtas valyti, kiek gauta po valymo atskiromis rėšimis ir kokį kiekį sudaro nenaudingos išvalos. Aktą pasirašo sandėlininkas ir kolūkiečiai, dalyvavę prie valymo. Aktas tuoj pristatomas kolūkio kontorai.

Sandėlyje, kuriame laikomos sėklos, negalima laikyti maistinio ir pašarinio fondo, o taip pat ir kitų medžiagų. Prie kiekvienos sėklų partijos turi būti etiketė su įrašytais analizės duomenų rezultatais.

Liaudies patarlė sako: „Ką pasėsi, tą ir pjausi“, bet M. Melnikaitės ir „Svyturio“ kolūkio vadovai tai, matyt, pamiršo. O prisiminti reikėtų. Antraip ruduo nebus turtingas derliumi.

V. BRAUKYLIENĖ

Sėklų kontrolės laboratorijos vedėja, redakcijos neatsitinko žemės ūkio skyriaus narė

Pažinkime savo rajoną

VI. SASNAUSKAS

VI. Rekašiaus v. vidurinės mokyklos mokytojas

MŪSŲ GIMTASIS MIESTAS

(Tęsinys. Pradžia Nr. 22 (1505). Iki 1873 metų Kupiškis buvo tris kartus sudegęs. Pažymėtinas 1791 metų gaisras, kuris visiškai sunaikino Kupiškį.

Pravedus pro Kupiškį ge-

ležinkelio liniją, miestelyje pradėjo labiau plėstis prekyba. Išskyla kita išnaudotojų klasė — pirkliai, kurie pigiai supirkinėdami iš valstiečių žaliavas, jas parduoda-

vo brangiau ir taip lobo valstiečių darbo sąskaita. Be to, daug pelno pirkliams duodavo aukštomis kainomis įvairių plataus vartojimo prekių pardavinėjimas.

Kaip kitur, taip ir Kupiškio valstiečiams baudžiavos panaikinimas nieko gero nedavė. Jie skurdo ir tollau dėl žemės stokos, dėl žemės ūkio produktų kainų žemumo, mokesčių didumo, dvarininkų savivalavimo. Nepakeldami sunkaus gyvenimo, valstiečiai aktyviai prisidėjo prie 1863 metų sukilimo. Sukilėliai užimdavo dvarus, grūdų sandėlius, dvarininkų turtą išdalindavo biednuomenėi. Iš žymesnių sukilėlių vadų Kupiškio apylinkėse buvo Remeklių kaimo valstietis Jurgis Usevičius, Pailionis ir kt. Sukilėlis Pailionis slapstėsi dabartinėje P. Pajarsko gatvėje pas seniau gyvenusius Povilauskus. Jis dažnai sakydavęs, kad neužilgo atels geresni laikai.

1905 metų revoliucijos atgarsiai ypatingai paveikė Kupiškio negausią studentiją. Studentai burdavo pažangesnį jaunimą į kuopeles.

(B. d.).

KUPIŠKIS, GEDIMINO g-vė (1935 m. nuotr.).

Nesutramdytas CHULIGANAS

Man teko būti nepakartojamai biurių scenos liudininke. Nors jau praėjo visas mėnuo nuo to įvykio, bet dar ir dabar negaliu to užmiršti. Aple tai noriu ir papasakoti.

Vieną vakarą Virbališkių kaimė susirinko gausus būrys „Laukminiškių“ kolūkio vaikų ir merginų. Užgrojo akordeonas, ir viena po kitos kambarielyje ėmė suktilis poros. Netoli manęs šoko B. Vaitiekūnas ir G. Vilkaitė. Aiškiai pastebėjau, kad B. Vaitiekūnas įsiūtęs kažką piktai kalbėjo. Mane tai sudomino.

— Tu visiems sakinėjai, kad, kai nuvažiuoju į Šepetą, Gražina Sadauskaitė atneša man vaiką ir įdeda į mašinos kabiną. Tu vis tauški, — kalbėjo pasipiktinęs B. Vaitiekūnas. — Nori, kad nosį išdaužyčiau...

— Aš nieko nežinau, — kalbėjo Vilkaitė. — O kad tas vaikas tavo ir tu jį palikai, tai jau niekam nepaslapstis...

Baigėsi šokis. Vaikiniai ir merginos susėdo kur kas. Stai ga prie Vilkaitės prišoko Vaitiekūnas.

— Lauk iš salės, kol snukio nesubukinau!

Vaikino rankos stveria mergaitę ir tempia į salės vidurį. Tai pabėga. Po to vėl šokis. Bais Vaitiekūnas puola prie Genės Vilkaitės ir smogia jai kumščiu į veidą. Ta, apsipliusi asaromis, bėga slėptis. Tuo tarpu įsisiautėjęs chuliganas dar labiau siunta, šaukia, kad dar ją mušias...

Visa tai vyko matant Vaitiekūno draugams ir kitiems kolūkio vaikams. — Tačiau, kaip bebūtų keista, nei vienas iš jų nedrįso sudrausti chuligano. Niekas!

— Bailiai! Kokie bailiai! — kalbėjo susijaudinusios merginos.

Iš tiesų, visa tai mačius, negali kitap galvoti. Kodėl gi jie įsisiautėjusio chuligano neįsėtė lauk?

Tasyk neįsėtė, bet kitąsyk, reikia tikėti, išmes!

J. GLINSKAITE

Redaktorius S. ZAUKA

REGISTRUOJA SANTUOKĄ

Santuokos numatomos įregistruoti 1961 m. kovo 25 d.

Starkus Bronius, Kosto s., gimęs 1935 m., gyv. Kupiškio raj., Buivėnų km., su Balnaitė Ona-Vanda, Jono d., gimusia 1932 m., gyv. Kupiškio raj., Akmenų km.

Tamošūnas Antanas, Liangi- no s., gimęs 1932 m., gyv. Kupiškio raj., Rudikų km., su Menkevičiū- te Janina, Jono d., gimusia 1922 m., gyv. Kupiškio raj., Buivėnų km.

Stukas Kazys, Kazio s., gimęs 1931 m., gyv. Kupiškio raj., Juo- džiūnų km., su Remekyte Mare, Juozo d., gimusia 1927 m., gyv. Kupiškio raj., Cviklių km.

Kunkulis Vilius, Stalo s., gi- męs 1937 m., gyv. Kupiškio raj., Palėvenėlėje, su Kėšilyte Jadvy- ga, Boleslovo d., gimusia 1939 m., gyv. Kupiškio raj., Palėvenėlėje.

RAJONO CIVILINĖS METRIKIJOS
B I U R A S

Vartotojų kooperacijos kaimo parduotuvės ir pa- ruošų punktai neribotais kie- kiais SUPERKA KIAUŠI- NIUS. Už 10 pirmos katego- rijos kiaušinių iki balan- džio 1 d. mokama 70 kp, vė- liau — 58 kp.

KUPIŠKIO RAJKOOPSĄJUNGA

Pirmadienį, kovo 20 d., 19 val. Kultūros universiteto (K. t. „Aukra“) salėje: 1. Paskaita „LIETUVIŲ LI- TERATūros NAUJENOS“ (paskaiti- ninkė — mokytoja Roma Jonušienė). 2. Meninis kinofilmas. Dalyvauja li- teratūros ir meno fakulteto klausy- tojai.

Universiteto taryba